

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

131. An iudex laicus possit punire Clericum, qui assumpsit habitum
Clericalem post delictum patratum intentione subtrahendi se à sacerdotali
potestate? Et notatur in tali casu non posse iudicem laicum ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76442](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-76442)

in politic. tom. 1. lib. 2. c. 18. n. 106. Mastrillum p. 2. decif. 113. num. 16. Martham de iuris diet. p. 2. c. 31. n. 16. Narbonam in 3. precepit. lib. 4. tit. 1. l. 10. gloss. 23. n. 16. præter illos, quos adduxi in d. resol. 27.

Quæ hic est
Ref. antece-
dens.

3. Ad contrariam verò obseruantiam, & praxim illorum Regnorum, quam adducunt DD. citati, responder Barboſa in collect. 1. 3. lib. 5. tit. 11. c. 11. n. 3. id tribuendum alicui speciali Summi Pontificis priuilegio, quod si adest, videant illi ad quos spectat.

RESOL. CXXIX.

An index laicus possit cognoscere, virum Clericus velte Clericali amictus sit, ut gaudent priuilegio fori? Ex part. 3. tract. 1. Ref. 10.

§. 1. **A** Liqui Iurisconsulti affirmatiuè respondent, Sup. hoc in Ref. seq. & testatur Paponius lib. 1. tit. 5. arrest. 4. vbi sic asserit. 126. ad lin. 6. vers. an potest, & tamen cognoscere potest virum vestes quibus Clericus vestitus reperitur, consuequentes fint, an aduersæ eius professioni, huiusmodi quippe cognitio secularis est, prout fuit iudicatum arrest. 1384. Ita ille

2. Sed hæc opinio est contra communem, vt docet Bellettus disquis. cler. iii. 3. §. 14. n. 4. & nouissimè illam refellit Barboſa in collect. 1. 3. lib. 5. tit. 11. c. 12. n. 2. citans Farinac. in præz. crimin. q. 8. num. 34. & patet ex eis index de sent. axcomm. in 6. sed de hac quæstione vide me ipsum in resol. 27. 11. 2. part. 1. Nec valet dicere, quod in aliquibus Regnis ita à iudicibus laicis obseruatur, nam responderetur forsitan id facere ex priuilegio Summi Pontificis.

RESOL. CXXX.

An cognitione de habitu Clericali spectet ad iudicem laicum? Ex part. 4. tract. 1. Ref. 5.

Sup hoc su. §. 1. **A** Ffirmatiuam sententiam præter DD. quos adduxi in part. 1. tr. 2. resol. 27. & p. 3. tract. 1. 116. ad lin. 6. resol. 15. tenet nouissimè iterum Pereira de manu Regia part. 2. cap. 44. num. 3. putant enim per cap. si index de sentent. excommunic. in 6. non esse licitum laicis cognoscere quæstionem iuris circa Clericos; securus, quoad quæstionem facta, ut est cognitione de habitu Clericali; & addit Pereira de bigamia, de tonsura, & aliis conditionib. requisitis à Concil. Trident. sess. 23. cap. 6. Vide etiam nouissimè Ioannem Honorium in compend. iuris Canonici lib. 3. tit. 1. n. 15. qui etiam hanc sententiam tenet.

2. Sed ego locis citatis contrarium docui, & nunc iterum doceo, præter Doctores, quos vbi suprà citavi, tenet hanc opinionem Duardus in Bull. Cen. lib. 2. can. 19. quest. 8. num. 19. Molina de iust. tract. 3. disp. 49. num. 1. Gauantus in enchiridio Episc. ver. fori priuilegium, n. 32. Sanchez in opus. tom. 2. lib. 6. c. 1. dub. 1. num. 16. Castrus Palauus in opere morali tom. 2. disp. 2. num. 7. Melchior Loetherius de re beneficiaria lib. 3. quest. 6. n. 69. Scaccia de iudiciis lib. 1. cap. 11. num. 8. Menochius de presumption. lib. 6. q. 76. num. 34. Genuensis in præz. c. 38. n. 6. in fine. Ambroſius de immunit. Eccles. cap. 13. num. 15. Bonacina in Bull. Cen. disp. 1. quest. 1. c. 1. sect. 1. punct. 6. num. 31. Rolandus à Valle lib. 1. conf. 4. num. 33. Suarez de Paz in præz. tom. 2. pral. 2. num. 9. Nauatrus in cap. nouit. de indic. notab. 66. num. 44. Gratianus in disceptation. forens. tom. 1. c. 190. n. 15. & alij penes ipsos. Nam si cognitione, an sit Clericus, per dictum c. si index spectet ad iudicem Ecclesiasticum, non video cur cognitione de ha-

bitu non spectet ad eundem, cum utraque cognitione tendat ad idem. Et licet sit controversia de facto, est tamen de quodam facto spirituali, scilicet Ordinis, ad ipsūmque pertinens. Item in iure Canonicō statuitur Clericum fori priuilegio gaudere, si habitum & tonsuram deferat. Ergo ad iudicem Ecclesiasticum pertinet, & non ad sacerdotem, decidere quis dicatur tonsuram & habitum deferre. Deinde ad Episcopum pertinet habitum à Clericis defendum præscribere; ergo ad eundem etiam spectat cognoscere an habitus sit clericalis. Vnde affirmatiuam sententiam falsam esse, & sacris Canonicis contrariam, docuit Paramus in respons. 1. pro iurisdiç. sancti officij, c. 4. n. 2. & Franciscus quest. 8. num. 34. & ideo nostram opinionem non solùm tenuit sacra Rota Romana dec. 202. de sent. excommunic. in nouis; sed illam determinauit sacra Eminentissimorum Cardinalium Congregatio die 11. Iulij anno 1595. Vnde nescio quomodo aduersarij affirmatiuam sententiam tueantur, cum corum opinio sit contra communem Doctoru opinionem, contra sacram Rotam Romanam, & contra sacram congregationem Cardinalem.

RESOL. CXXXI.

An index laicus possit punire Clericum, qui assumpsit habitum Clericalem post delictum pauperum, intentione subtrahendi se a sacerdoti potestate? Et notar. in tali caſu non posse iudicem laicum talera Clericum ordinatum in fraudem punire quoad panam corporalem, sed tantum quoad panam pecuniariam & confiscationem bonorum, quoniam hoc non careat difficultate, quia exempta persona non potest in rebus molestari. Ex part. 1. tract. 2. Ref. 27. alias 26.

§. 1. **A** Ffirmatiuam sententiam communiter docecent Doctores vt Molina de iust. tom. 4. tr. infra ex d. disp. 49. n. 21. & alij penes Ambroſius de immunit. Etina Ref. Eccles. 19. n. 5. Menochium de presumption. lib. 6. q. 76. 164. §. 1. & num. 35. Gutierrez præf. q. lib. 1. q. 5. Ceuallos tr. de cognit. per viam viol. 2. q. 44. n. 7. Sup. hoc Ref. seq. & in alia Ref. eius nota.

2. Sed non reticebo, contrariam sententiam docere Bonacinam de legib. disp. 10. q. 2. pnn. 1. §. 1. n. 16. & Episcopum Iseniensem M. Anton. Genuensem in pr. c. 8. n. 5. vbi sic ait: [Verior milii semper visa fult illa opinio, quod Index sacerularis non potest procedere, nec in causa criminali, nec in causa ciuili, contra laicum conuentum, postea effectum Clericum; quoniam si confugis ad Ecclesiam post delictum animo fraudandi Curiam sacerularem, gaudet immunitate, quoniam remaneat laicus, & ad tempus in ea moratur; multò magis gaudere debet, qui personam suā per ordinis susceptionem Deo consecrat, vt illi perpetuū famulet.] Ita ille: quod etiā probat ex text. in l. qui cum uno. §. resu. ff. de re milit. vbi videtur causis expressissimā reus capitalis criminis accusatus, si efficiatur miles, non remittitur, sed à Iudice militia iudicandus est: multò magis id procedere dicendum erit in effecto milite ecclesi. Facit etiam Concilium Tridentinum cap. 4. sess. 23. de reform. dum prohibet Episcopis ordinare illos qui fraude, ut fugiant iudicium sacerulare, Ordines suscipiunt: quæ quidem prohibito frustra fuisset facta, si fraus illos à laico potestate non eximeret. Neque obstat, quod si talis sententia esset vera, multi in peccati re publica & eius fraudem, ut evitarent pœnam ultimi supplicij, ordinarentur: nam respondeo, quod satis à laicis Canonibus fuit prouidum, & præcipue à sacro Concilio Tridentino, ut Episcopi prædictos non ordinent, nisi subtiliter scrutando mores, & vitam; & in specie præcipit, non ordinari eos, qui sacer-

De Immunit. Eccles. Resol. CXXXII. &c. 161

lare judicium fugiendi animo, & fraude, ordinati venient.

3. Notandum est verò, quod stando in prima sententia, DD. citati assertunt, non posse iudicem laicū talē Clericū ordinatū in fraudem punire quod p. cēnam corporalē; sed tantum ad p. cēnam pecuniarīam; confisicationēm bonorum. Ira Bellettus in *disquisit. cler. p. 1. tit. 3. § 4. num. 3.* qui citat octodecim Doctores. Petrus Cenecio in *collect. iur. can. part. 1. collect. 3. num. 13.* & alij penes ipsum. Molina tract. 3. disp. 49. n. 22. & Bonacina *vbi suprā*. Sed hoc etiam displaci Genuensi loco citato: quia, ut *suprā* etiam s. in Res. q. hic est s. dicitur est; Canones determinant in specie, ut *suprā* & *lib. 4. cap. 29. n. 9.* Gambacurta de *immun.* lib. 7. cap. 1. n. 7. Reginald. tom. 1. lib. 9. c. 23. n. 354. & alij. Probat Bonacina hanc sententiam. Primo, quia tales non gaudent priuilegio Canonis, ergo neque gaudente debent priuilegio fori. Secundo quia in Concilio Tridentino non solum, ut quis gaudeat priuilegio fori, prescribitur ei delatio habitus, sed etiam tonsura. Tertio quia supradicti non sunt personæ Ecclesiasticae.

2. Verum ego affirmatiæ sententiæ tanquam magis Ecclesiæ favorabili libenter adhæreo, quam ruer Decianus, quem citant & sequuntur Ambrosius *de immun.* c. 22. n. 6. & Farinac in *Praxi Crim.* q. 8. n. 5. quibus ego addo Bellettum. in *disquisit. cleric. titul. de favore cleric. personali* §. 2. n. 2. Barbofam de *iur. Eccles.* lib. 1. c. 3. §. 2. n. 52. & alios penes ipsos assertentes priuilegium fori extendendum effe ad seruientes Ecclesiæ. Et probans hanc sententiam ex c. 2. de *foro compet.* vbi sic habetur. Nullus iudicium neque Prelbyterum, neque Diaconum, aut Clericum ullum, aut minores Ecclesiæ sine permisso Pontificis per se distingere, aut condemnare præsumat. Vbi glossa per minores Ecclesiæ intelligit seruientes deputatos ad eius obsequium.

3. Nec obstat dicere cum Gambacurta & Reginaldo vbi suprā, quod text. in *dīcto cap. 2.* intelligendō est de illis, qui sunt perpetuū adstricti seruicio Ecclesiæ: nam hoc gratis dicitur: cū enim inferuentiis Ecclesiæ priuilegio fori decorerunt, non in gratiam personæ, sed in gratiam ipsius Ecclesiæ, ut patet *ex dīcto cap. de foro compet. & ex cap. Ecclesiastarum seruios* 12. *q. 1.* Sequitur, quod qualitas perpetuitatis non possit esse considerabilis, ut sine illa inferuentiis non debeant gaudere immunitatibus: pro tempore enim, quo inferuentiū famuli temporales, eodem modū inferuentiū respectu illius temporis, quo perpetui respectu perpetuitatis: neque enim perpetuas imprimis characterem prout Clericatus, cuius ratione non possint perpetui conueniri coram judge Laico: sed idē conueniri non possunt, quia Ecclesiæ inferuentiū, quæ qualitas seruicij ita cadit in temporario, prout in perpetuo. Cum igitur seruire non importet necessariō actum perpetuum, cū ad tempus quis possit inferuire, & respectu illius temporis eadem sit utilitas Ecclesiæ, pro qua inductum fuit priuilegium, ratione serui temporarij, quæ est ratione serui perpetui, Ergo cūm ut Ecclesia seruitur consequatur, dum effectuāter famulus inferuit, non sit necesse, ut addictio sit perpetua, in consequens per necessitatem sequitur, quod exemptio, quæ est concessa intuitu seruicij Ecclesiæ, non sit concessa intuitu perpetuitatis: & sic quod perpetuitas, vel temporalitas non potest aliquid importare, ut ex ea concludatur exemptio. Et ita hanc sententiam Gambacurta & Reginaldi de seruis perpetuis & temporariis optimè refellit Hispania Narbona in *recopilat. part. 3. lib. 4. titul. 1. leg. 20.* Gloss. 1. num. 27. & alij.

4. Nec secundū obstat dicere cum Suarez, n. 11. textum *in dīcto cap. 2.* intelligendum esse de seruientibus Ecclesiæ non omnīn Laicis, sed habentibus saltem primā tonsuram, nam hoc etiam gratis dicitur. Et miror alioquin virum doctissimum hęc dixisse, nam ante Concilium Tridentinum omnis Clericus etiā primā tonsurā sine seruicio Ecclesiæ gaudebat priuilegio fori, ut late & doctē more suo probat Thomas Vallascus Lusitanus tom. 1. alleg. 10. n. 12. & 13. Ergo nullum priuilegium habent seruientes Ecclesiæ virtute dīct. cap. 2. de *foro compet.* Sed ut vult Suarez

RESOL. CXXXII.

An qui assumpit habitum Clericale post delictum animo subrabendi se à laica potestate, gaudeat priuilegio fori?

Et si quis dicat se suscepisse habitum Clericale ex vi voti, an ipsius iuramento standum sit? Ex part. 3. tract. 1. Resol. 67:

§. 1. DE hac quæstionē olim mihi magna controvergia fuit cum quodam supremo ministro: Regio, & affirmatiū sententiam ipse docui in *q. 2. de immun. eccl. resol. 26.* & nunc iterum doceo quia dici potest istum vti iure suo, assumendo statū clericalē, qui licet illum assumpserit hac intentione, non videtur priuari ipso facto priuilegio clericali, licet fortasse dignus sit qui tali priuilegio priuetur, & ita hanc sententiam docet Suarez contra Regem Anglia lib. 4. c. 15. n. 17. & iterum Bonac. in *Bull. Con. tom. 3. dīct. 1. q. 16. s. 1. p. 5. n. 9.* quidquid etiam in contrarium afferant DD. quos citauit in *dīcto resol.* quibus nunc addo Zerolam ver. *Clericus* n. 6. Iulium Claram q. 36. n. 8. & eius additionatorem *ibid. lib. 1. c. 3.* & alios penes ipsos. Sed si aliquis vellere stare in opinione negativa, dicendum est in negantem incumbere onus probandi statū Clericalem assumptum fuisse per fraudem, quomodo autem id probetur, vide Malcardum *tom. 2. concil. 15. Gabrielem in comm. opin. tit. de presump. concil. 13. n. 2.* Ambrozinum *de immun. cap. 19.* Duardum in *Bull. C. lib. 2. can. 15. q. 11.* Martam de *iur. par. 4. cas. 176.* & alios penes ipsos.

2. Si autem quis dicat se suscepisse habitum Clericale ex vi voti, an ipsius iuramento standum sit, negat Farinacius *tit. de Inquis.* q. 8. n. 114. & alij; sed affirms Decianus; & alij penes Ambrozinum *tit. 1.* quibus ego addo Hieronymum Rödriquez in *compl. 99. Regul. resol. 101. n. 9.*

RESOL. CXXXIII.

In Diocesi volentes ad Ordines promoueri prius adscribantur Ecclesia Cathedrali, & per annum gestant habitum Clericalem inferuendo eidem Ecclesiæ, prout faciunt Clerici iam ordinati: queritur, an in dicto anno gaudeant priuilegio fori?

Et an omnes seruientes Ecclesiæ, gaudent priuilegio fori, maxime Scholares addiscentes & seruientes Ecclesiæ? Ex part. 6. tract. 1. Resol. 36:

Tom. IX.

O 3

Suarez